

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 6 ГОДИНА XIX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Музикална детска конференция

КАЖИ НА СВЕТА

Четете на стр. 5

МОЖЕ ЛИ РАЗВОДЪТ ДА БЪДЕ ПРЕДСКАЗАН

Четете на стр. 6

Интервю с Роберто Баденас

БИХ ЖЕЛАЛ ДА СЛУЖА КОЛКОТО СЕ МОЖЕ ПОВЕЧЕ

Четете на стр. 8

Защо някъде между детството и пубертета църквата става скучна за младите хора?

Това е същата църква и същото детско съобщество училище, но вече са отегчителни и детето предпочита да остане вкъщи, да спи, да излезе да играе с приятели или да стои пред компютъра.

Разбира се, това е нормална част от развитието на личността. Тийнейджърът става критичен, скептичен, оспорва вярата и ценностите на своите родители и авторитети, за да стигне до убеждения, които са лични. Той има нужда от този период на съзряване.

Но от какво зависи дали през този период детето ще обърне гръб на християнството, или ще изгради и затвърди своя лична вяра и лична връзка с Бог и ще намери мястото си в църквата?

Решението е нещо скривено и може да бъде много различно независимо от всички обстоятелства. Въпреки това има фактори, които влияят на това решение. Ето два от тях:

Родителите

Никои не може да повлияе по-силно, нищо има по-голяма

■ **По-голямата част от населението в света е на възраст под 18 г., но по-голямата част от мисионерите работят за възрастните.**

■ **80% от християните са се обърнали преди да навършат 18 г.**

■ **10% са се обърнали благодарение на своите деца.**

Това са статистики, които със сигурност не можем да подминем. Ако искаме децата ни да са в църквата и да водят други, трябва да преосмислим гостя неща.

отговорност от родителите за изграждане вярата на детето. Родителят християнин има задача, която най-добре е изразена в поръчката, дадена от Бог на Израел във Второзаконие 6:4-9: „Слушай Израелю; Йехова, нашият Бог, е един Господ; и да възлюбим Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила. Тези думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти; и на тях да учиш прилежно децата си, и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаши. Да ги вързваш за знак на ръката си и да бъдат като превръзка на челото ти. И да ги написваш върху стълбовете на вратите на къщата си и на портите си“.

Този текст казва много за влиянието на родителите.

Първо: Сърцето е важно. Преди да започнат да учат децата си, самите родители трябва да са възлюбили Бога с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила. Няма как да научиш някой да обича Бога, ако ти самият не го обичаш.

Вярата в Бог и Неговите принципи трябва да „бъдат в сърцето“, на родителя.

Второ: Отношението е важно. Любов към Бог се възпитаваш с любов, а не със заплахи, наказания и манипулация.

Докато детето е малко, е

лесно да го принудиш да ходи на църква и да изглежда като добър християнин. От един момент нататък този арсенал от „оръжия“ спира да действа. Нищо не е по-силно обаче от лобовта. Човешката любов към Бог е отговор на Божията към него.

Родителите имат отговорността да предават Божията любов с думи и с отношение на разбираем за децата си език, за да може те също да откликнат с любов.

Трето: Примерът е важен. Родителите трябва да възпитават своите деца чрез живота си. Да им говорят, докато седят в дома или ходят по пътя, или когато лягат и стават, означава да ги учат в хода на ежедневието, като вършат на дело това, за което говорят. Християнските добродетели трябва да бъдат демонстрирани и обяснявани в реалния живот. Тогава ще се запечатат в сърцето на детето.

Църквата

Местната църква със своята атмосфера и отношение към децата също играе решаваща роля за тяхното решение.

Тийнейджърите обичат атмосферата на своята църква, когато участват в създаването ѝ. Тогава те се гордеят с църквата си и са готови да канят свои приятели. За някои църкви това е най-голямото предизвикателство.

Продължава на стр. 4

Уилсън призова адвентистите да вървят напред

Очаквайте повече за адвентната Генерална конференция в следващия брой на в. „Християнска мисъл“

В обръщението си към събраното множество от над 69 хил. адвентисти и приятели на църквата, новоизбраният президент на СЦАСД Тег Уилсън призова църквата да „върви напред“ с пълна увереност в бъдните дни.

Уилсън отправи посланието си, заобиколен от тринайсетте президенти на адвентните дивизии, деветте вице-президенти и двамата от своите прешественици. По време на първата му съботна проповед като президент на Генералната конференция той прочете и обръщение от президента на САЩ Барак Обама.

„През цялата история вярата е оформяла нашата философия, схващания и цялостния ни живот – заяви Уилсън. – Когато се сблъскаме с предизвикателствата и възможностите на този уникален момент от човешката история, нека отново вярата да ни сплоти в общата ни цел да служим на нашите ближни... Приканвам ви да приемете Христовата невероятна благодат в своя живот, да подновите посвещението си към Него и към това велико адвентно движение, приканвам ви да прогласявате Божията благодат и да молите Господ да помогне църквата да върви напред!“

На 20 април експлозията и последвалото потъване на петролната платформа „Deerwater Horizon“ въвлякоха Съединените щати в политическа и екологична криза от нов вид. Инцидентът в Мексиканския залив е различен от

да бъде спряна напълно течът чрез инжектиране на цимент и изграждане на два спасителни кладенеца, ще трябва да почакаме до края на август.

Тази констатация на безсилие е особено шокираща за общественото мнение в Съеди-

само тази компания, а цялата петролна индустрия. Повечето големи компании доставиха оборудване или оказаха експертна помощ на „Бритиш петролъм“. Нито една от тях обаче не намери магическо решение. Технологиите за улавяне на

на големите. В края на 2010 година британската „Тулоу“ ще започне разработването на огромно находище край бреговете на Гана. Тази компания има 670 служители по света. В случай на проблем, кой ще се намеси? Ганайската армия ли?

През август „Бритиш петролъм“ по всяка вероятност ще сложи край на изграждането на петролни кладенци. Какви ще бъдат последиците от тази трагедия за индустрията? След финансовите си пазари Съединените щати ще регламентират и добива на петрол от морското дъно. Американското правителство ще раздели раздаването на лицензи за проучвания и контрола върху сигурността, като ще преразгледа сегашните правила. Това затягане на режима ще доведе до увеличаване на оперативните разходи. Табачният на сумите, които могат да бъдат плащани в добавка към цената за почистването, ще бъде преразгледан в посока нагоре - нещо, което ще облагодетелства големите играчи в сектора.

Добивът на петрол в дълбоки води обаче ще продължи да се развива. Предвид мащаба на финансовия залог неговото спиране ще е само временно по подобие на сценарии, на които вече сме ставали свидетели в миналото. Според петролните компании мащабът на ката-

Мексиканският залив - Чернобил на петролната индустрия?

предишните петролни разливи по две причини: той се очертава като дълготраен и навеща на мисълта, че технологиите са безпомощни.

Досега петролните разливи бяха резултат на първо място от потъването на танкерите. Инцидентът продължаваше няколко дни. А количеството на петрола, изтекъл в морето, бе ограничено. Този път всеки изминал ден увеличава мащаба на катастрофата. През 1989 година при потъването на танкера „Еххоп Valdez“ в морето изтекоха 257 000 барела петрол. През май тази година повредената платформа край бреговете на Луизиана е изпуснала толкова количество за 6 до 12 дни, според последните изчисления.

„Бритиш петролъм“ опита всичко, за да овладее петролния разлив. Нов вид капак, спешно разработена всмукваща тръба, инжектиране на кал и на цимент под високо налягане... Последният метод - изрязване на тръбата, изливаща петрол, и монтиране на клапан на нейния връх позволява вече да бъдат „улавяни“ по 15 000 барела петрол на ден. Капацитетът на ВР за събиране на петрол почти се удвои до края на юни. Но, за

Петролът от повреденият сондаж на „Бритиш петролъм“ залива брега на Луизиана.

нените щати, защото тя влиза в разрез с култура, която винаги е прославяла всемогъществуването на технологиите. В страната на Аполо 11 и на Силицевата долина волонтаризмът е ключова ценност. Как тогава да бъде прието безсилието на „Бритиш петролъм“, когато петролният гигант разполага с огромни финансови средства? Компанията отчете през 2009 година 17 милиарда долара печалба и инвестира всяка година 20 милиарда долара. Има голяма опасност американското обществено мнение, разколебано в своето виждане за нещата, да направи простото заключение: британската група е некомпетентна. Извод, който няма да се хареса нито на президента Барак Обама, загрижен да намери изкупителна жертва, нито на американските петролни компании, чието желание е да се разграничат от „Бритиш петролъм“.

Споменатата констатация на безсилие обаче засяга не

петрол не са развити до такава степен. Индустрията не очакваше такъв тип инцидент, въпреки че не един и не двама професионалисти от бранша се съмняваха, че един ден това ще се случи с разработването на залежи на морското дъно на голяма дълбочина.

Средствата за борба срещу замърсяването също са подвластни на експериментирането. Използването на огромно количество продукти, инжектирани в източника на разлива, ограничаването на петрол на повърхността, но пък доведе до насляване под водата на разграден петрол, чието влияние върху екосистемата все още е неизвестно.

Най-сетне всичките критики се изсипаха върху „Бритиш петролъм“ и човек може да се запита какво щеше да се случи, ако операторът на повредената платформа бе например второстепенен американски актьор. Или дори малка компания. Морските дълбини не са привилегия

строфата е сравним с потъването на платформата „Пайпър Алфа“ в Северно море през 1988 година. Инцидентът, при който загинаха 167 души, предизвика реформиране на британската нормативна уредба с въвеждането на над сто нови процедури в областта на сигурността и поддръжката. Той обаче не спря разработването на залежите в Северно море.

В ядрената област катастрофата в Чернобил не доведе до затваряне на всички атомни електроцентрали и не попречи 24 години по-късно на строителството на нови... Щетите и травмите обаче бяха достатъчно тежки, за да накарат компаниите от бранша да преосмислят своите практики с развенчаването на мита за непогрешимостта на технологиите... Заради петролния разлив в Мексиканския залив сега всички играчи в сектора също трябва да премислят нещата.

По БТА

През 1600 година ген предпазва евреите от черната чума

Черната чума е в Европа през 1600 г. Евреите са обвинени за главни виновници за епидемията! Плъзва слух, че ще отровят кладенците и ще причинят навсякъде тази страшна болест! По всяка вероятност зад този исторически предразсъдък се крие груб. Истината е, че чумата засяга много по-леко еврейските общности, което, напротив, не може да се каже за европейските народи. Това се потвърждава днес от едно откритие, което сочи, че някои ашкеназки общности развиват определена генетична особеност, която ги предпазва. Откритието е представено миналата година от г-р Едмънд Трамонт, директор на Американския национален институт по алергия и инфекциозни болести. Откритието разширява и въпроса за ужасната епидемия - така наречената испанска инфлуенца, засегнала Европа след Първата световна война. Дори и в този случай пандемията е била по-снизходителна към европейските еврейски общности. По-малкото разпространяване на пандемията сред тях се дължи на специална генетична особеност. Това случайно откритие станало възможно благодарение на изследванията, които той правел върху инфектираност на ХИВ-вируса на СПИН. По този начин г-р Трамонт иска да обясни как голямата издръжливост на еврейските общности срещу пандемията е повлияла на еврейската история.

Поредният парадокс обаче: спасени от болестта, но преследвани още повече, защото са оцелели.

Илария Мир

Германия разреши доброволната евтаназия

Прекратяването на поддържаща терапия може да става по волята на неизлечимо болен Федералният съд в Германия призна пасивната доброволна евтаназия за ненаказуема, съобщава Spiegel.

Съдилиите решиха, че прекратяването на поддържаща терапия по волята на неизлечимо болен не е умъртвяване, ето защо се явява правомерно.

Същото се отнася и до изключването на животоподдържащ апарат, стига болният да е съгласен.

На този етап в Европа евтаназията е разрешена в Белгия и Холандия.

В САЩ тя е частично разрешена - в щатите Охайо и Вашингтон действа закон, разрешаващ оказването от страна на medici на помощ в осъществяването на самоубийство на болни в терминален стадий.

Прозвуча ви като продължение на трилогията за специалния агент Борн, нали? Не, не се ровете в Интернет - не е това. Просто се замислих за този суперагент, който търси самоличността си, загубена при един инцидент. Три спираци дъха ленти разказват историята му, превръщайки трилогията за Борн в една от най-добрите, излъчвани на екран. В търсенето си той научава не само истината за себе си, но и за задкулисите дейности на тайните служби. Открива истината и за обществото, в което живее. И не само си спомня, но разбира. Това му дава превъзходство. Може да отпрати към силните дори ултиматум.

минавайки през вековете на световната история и стигайки до края на света (Дан. 2:31-35, 37, 38, 44, 45). Самият Исус Христос приема историческия подход. Това личи от приложението, което прави на едно пророчество от книгата „Даниил“ във връзка с разрушаването на Ерусалим (Матей 24:15) - приложение, което не може да се вмести в схемите за тълкуване нито на претеристите, нито на футуристите, а единствено на историческата школа.

Интересно е защо в такъв случай има адвентисти, готови да обърнат гръб на историческия метод и да презърнат футуризма - метода, който разполага изпълнението на повечето от пророчествата в един кратък период преди самия край? Това е повече от странно! Разбирам желанието да се знае повече за времето на края, но вманиачаването в подробностите около него никога не е било нещо здравословно. Няма

дискусии можеш да чуеш какви ли не становища и е необходимо наистина развихрена фантазия, за да си обясниш как точно и защо са били възприети. Съвсем естествено дойде моментът, в който се запитах каква точно е тази църква. И знаете ли какъв отговор си дадох? Че съм на бойно поле. Да, бойно поле, на което историцизмът и футуризмът в тълкуването на пророчествата съвсем реално воюват. Битка, която вече взема своите жертви.

Да, определено се нуждаем да намерим идентичността си като църква. И само книгата „Откровение“ може да ни помогне в това.

Верният остатък

Едно от нещата, които откриваме в книгата „Откровение“, е описанието на верния остатък. Това са „останалите от потомството на жената“ (църквата), които понесат гнева на „змея“ (Сатана), защото „пазят Божиите заповеди и държат свидетелството Исусово“ (Откр. 12:17), което е „духът на пророчеството“ (Откр. 19:10; 22:9). Същият този остатък носи на света една тройна вест, която свързва всичко необходимо за преминаване през предстоящата криза (Откр. 14:6-12). Ползвайки историческия метод, виждаме в това пророческо описание възникването и мисията на Църквата на адвентистите от седмия ден - описанието, в което всеки адвентист може да открие своята идентичност и цел. Това не е отчаян опит да придадем значение на миналото си като църква. То действително има значение, защото пророчеството го казва. За някои тези текстове може да са до болка познати, но във време като нашето е важно да си ги припомним и да ги разбираме правилно, за да не спираме да служим на този свят и да даваме най-доброто от себе си.

Наистина не знам дали трилогията за Борн има нужда от продължение. Не знам дали „Увереността на Борн“ е заглавие, с което Холивуд ще се захване да работи. Аз поне нямам смелостта да напиша сценарий за такъв филм. Това, което знам, е, че всеки адвентист и всяка адвентистна църква има нужда да върви напред с увереност, със сигурност по отношение на идентичността и мисията си.

Един убеден в своята идентичност християнин би могъл да направи този свят по-добър. Когато знаем кои сме, не е нужно да се доказваме, нито да се опитваме да впечатляваме околните. Когато сме разкрили своята идентичност, не е необходимо да говорим големи неща. Трябва само да се изправим, да продължим напред и да извървим пътя докрай.

Дори и за момент да сме спрели, време е да продължим, нали? Време е!

Продължавайте да вървите! Защото знаете кои сте и накъде отивате.

Николай Димов Николов

Осъзнавам, че много адвентисти са заприличали на героя на Мат Деймън - забравили са кои са - или, най-малкото, как могат да разберат кои са. Започнали са да се съмняват в църковната институция. Чудят се дали случайно не сме събрали по отношение на пророчествата. Наистина е жалко! Защото е достатъчно да отвориш само една от библейските книги и да видиш удивителната точност и сила, с които църквата ни е описана. И това е книгата „Откровение“. Разкриването на идентичността носи сила, увереност, спокойствие и превъзходство в смутни времена като нашето.

Историческият метод на тълкуване

Когато става дума за апокалиптичните пророчества (Даниил и Откровение), има няколко метода за тълкуването им, най-известните от които са: претеризъм, футуризм и историцизм. Адвентистите от седмия ден са възприели историческия метод, и то не просто защото така са тълкували пророчествата повечето от църковните отци или реформаторите от Средновековието, а защото виждам, че точно такава насока дава самата Библия. Когато тълкува съня на цар Навуходоносор, пророк Даниил оформя схемата, по която ще се развият всички апокалиптични пророчества - започвайки със своето време,

нужда да повтаряме грешки, правени в миналото.

Но изглежда, че има адвентисти, които вече се съмняват в разбирането ни за бъдещето. Само си припомнете обаче при какви обстоятелства адвентистите пионери откриват значението на пророчествата и как изглеждат те в очите на съвременниците им. И все пак се оказват прави. Много от тях вече са се изпълнили или се изпълняват в момента. Това е неоспоримо. Защо тогава да подлагаме на съмнение и останалото, което все още предстои да се изпълни? Дори да не знаем всичко за бъдещето (човек не може да знае всичко), знаем достатъчно, за да продължим да вярваме, да очакваме и да работим.

Историцизм срещу футуризм

В последните месеци се оказах в госта неловка ситуация. При посещенията си в една местна църква установих, че там почти никой не е наясно в какво вярва. По време на

Съвсем естествено дойде моментът, в който се запитах каква точно е тази църква. И знаете ли какъв отговор си дадох? Че съм на бойно поле.

Как да измерваме самочувствието си?

„ще направя човек да е по-скъп от чисто злато. Да, хората да са по-скъпи от офирското злато!“

Еталонът за скъпоценност в древния свят, символът на всичко превъзходно и прекрасно, е било златото на Офир! В продължение на много столетия действителното място, където се е намирал този митичен Офир, е било тайна за изучаващите Библията. Някои мислели, че е някъде в Индия. Други смятали, че крайбрежието на Южна Арабия грижливо пази тайната му; а трети вярвали, че може да се открие по сомалийските брегове. Едва напоследък археологическите разкопки сочат, че Дилмун, древен град, разположен на брега на Персийския залив близо до Кувейт, е мястото, където се е намирал приказният Офир.

Финото злато на Офир е било най-скъпоценната субстанция, известна в древността! Да сравниш човек с „офирско злато“, означава да му дадеш най-високата възможна оценка.

По-голямата част от съществуващите философски течения днес (още от времето на хуманизма) поставят като център и критерий човека. Това го прави - като най-висше разумно същество - единица мярка за всички неща. Дълбоко погрешно! Защото поставя всичко на изцяло субективна (в зависимост от човеешките разсъждения и преценки) основа.

Срещали ли сте хора, които в своята гордост и самомнение надценяват себе си? Дотам, че понякога излеждат комично. И нерядко този проблем на самочувствието им се оказва пагубен за тях...

И обратно - колко хора в своята липса на самочувствие подценяват себе си и страдат незаслужено и тежко.

Колкото и висше същество да е, човекът не може да бъде реалистичен по отношение на своята самооценка.

Именно защото е толкова висш и съвършен, той не може да е продукт на слепи природни стихии. Човекът е сътворено същество. И ако е така, е създаден с определен смисъл и с определена цел. (И както казва видният философ д-р Ив. Панчовски, - телеологичността е достатъчно доказателство за факта, че човекът е сътворен.) В такъв случай обаче трябва да бъде оценяван именно с оглед на целта, с която е създаден. А кой може да даде по-правилна оценка, ако не неговият Създател!

Библията недвусмислено заявява, че човекът трябва да оценява своята стойност в светлината на оценката, която Бог дава за него. А тя е: „[Аз, Бог] ще направя човек да е по-скъп от чисто злато. Да, хората да са по-скъпи от офирското злато!“ (Исаия 13:12).

Наистина изключително висока оценка!

А когато отчитаме цената, платена от Исус за нашето изкупление, как би могъл някой да стигне до заключението, че не е изключително ценен?

Никога, никога не бива да забравяме, че нашето самочувствие трябва да се гради не на онова, която НИЕ може да мислим, че струваме, не на оценката, която ДРУГИТЕ може да ни дават, а на онова, което БОГ знае, че струваме!

Продължава от стр.1

Страхът, че децата и младежите ще внесат нещо ново, различно, съвременно или пък от това, че нещата няма да станат както възрастните смятат, че трябва, води до отблъскване на младите хора.

Проблемът обаче тръгва по-отдалеч. Ако децата са възприемани като пълноправни участници в живота на църквата и имат своето място в дейността ѝ още от малки, те няма да бъдат оставяни на резервната скамейка, докато станат достатъчно „добри“ и „духовни“, а ще участват в богослуженията и програмите.

Това е и начин църквата да се обновява културно - всяко поколение да внася свежест, разнообразие и актуалност в дейността ѝ.

Никак не е чудно, че много деца в тий-нейджърска възраст напускат църквата на „големите“, защото никога не са се чувствали истински част от нея.

Освен атмосферата, силно влияние

върху децата оказва приемането и разбирането от страна на възрастните.

Няма нужда да им се казва, че са незрели и грешни. Те имат нуждата да се чувстват приети въпреки своите несвършенства и грехове. Пробуждащата

нелицемерно своите духовни и житейски кризи, тогава ще могат заедно с Давид да пеят:

„Копнее и гаже примира душата ми за дворовете Господни; сърцето ми и плътта ми викат към живия Бог. Дори

■ Преди казвахме - прекалено си малък, не разбираш.

Сега казваме, че децата имат духовна чувствителност.

Къде отидоха децата?

се сексуалност, натискът на средата, многото изкушения, грешките, съмненията, объркването, търсенето на собствен път в живота и във вярата създават в душите на младите несигурност.

Когато църквата е място, където те още от своето детство се чувстват приети, разбрани и окуражавани, независимо през какво преминават, тогава ще искат да останат или да се върнат в нея, ако са се отдалечили.

Ако църквата е място, където те могат да бъдат себе си и да преживяват

врачето си намира жилище и лястовицата - гнездо за себе си, гдето туря билетата си, при Твоите олтари, Господи на Силите, Царю мой и Боже мой. Блажени онези, които живеят в Твоя дом; те всякога ще Те хвалят., (Псалм 82:2-4).

Нова визия за работа с деца

■ Преди казвахме, че децата са утрешната църква.

Сега казваме, че те са днешната църква

■ Преди целта беше да станат добри християни. Сега целта е да ги направим ученици на Спасителя.

■ Преди правехме от тях добри християни, според собствената ни система от вярвания и изисквания.

Сега им помагаме да открият собственото си служене и насока.

■ Преди изграждахме хора, които знаят. Сега изграждаме хора, които живеят.

Отгел

„Детско служене“ към СЦАСД подготвя на две години детска конференция. Тази година тя беше музикална под надслов: „Кажу на света“. Беше отново в Пловдив и както винаги потвърди огромния интерес от страна на деца и родители към подобен род инициативи. Целта беше децата от цяла България, събрани заедно, да бъдат вдъхновени да споделят вярата в Бога с приятелите си. Събитието беше очаквано от месеци. Детски учители и деца подготвяха с вълнение участията си. Предвкушаваха радостта от срещата с много приятели от страната.

Конференцията включваше тържествено богослужение с много хвалебствени песни (събота сутрин), писта (следобед) и заключителна част с игри, изненади и подаръци.

В програмата на празника бяха включени специални музикални изпълнения от децата от местните църкви в Кюстендил, Плевен, Габрово, Пловдив - Запад и др.

Най-малките участници с песен бяха децата от Пловдив - Център.

На изключително атрактивната сцена, включваща няколко музикални къщи и църква, някои от песничките бяха представени с хореография, пантомима и балет.

Водещи на конференцията бяха вече поотрасналите тийнейджъри и младежи. Децата получиха по един специален диск с детска програма и детски песнички за себе си и още един, който да подарят на свой приятел.

Всичките 200 деца с голям интерес взеха участие и в пистата, където получиха разни неща за спомен.

След всичко това още веднъж се убедихме, че децата имат невероятен капацитет да опознават Бога, т.е. да имат близка връзка с Него. Потенциалът им е налице. И от нас - техните учители и родители - зависи дали ще бъде развит в пълнота.

Теодора Николова

Музикална детска конференция

Кажу на света

■ Преди давахме на децата познания за Бога и християнския живот.

Сега ги обучаваме и екипираме, за да живеят истинското християнство във всекидневната си действителност.

■ Преди целяхме децата да станат членове на църквата. Сега искаме те да преживяват вътрешно и външно обръщане.

■ Преди възрастните даваха, децата - получаваха; формирахме консултатори, формирахме в тях църковен дух.

Сега и възрастните, и децата дават и получават едни от групи: всички са играчи; формираме манталитета на „тялото“.

■ Преди се стремяхме да контролираме всичко, да поучаваме, да предотвратяваме - често чрез страх.

Сега приемаме, че нещата могат

да бъдат избягнати под влиянието на Светия Дух.

■ Преди нашите гуми и уроци бяха най-важните. Сега нашият пример и взаимоотношения са най-важните.

■ Преди ни липсваше диалог и сътрудничество с родителите. Сега аниматори и родители работят като партньори в откриването и преживяването на служенето на детето.

■ Преди учителите (аниматорите) изпълняваха всички служби едновременно. Сега те служат реално според дарбите си.

■ Преди свеждахме визията си до Детското съботно училище. Сега помагаме на децата си да бъдат църквата през цялата седмица.

Теодора Николова

Детски бисери

Малко момиченце седяло в скута на дядо си. От време на време слагало ръцете си върху набръчканите му бузи. След това погледнало своето лице с гладка и свежа кожа.
- Кажу ми, дядо, теб Бог ли те е създал?
- Да, скъпа моя, преди много-много години.
- А мен също ли Той ме е създал?
- Да, също, преди не много години.
- А, значи се е усъвършенствал!

В детското Съботно училище учителката имала чудесен урок за Сътворението. Малките деца слушали внимателно как Бог направил Ева от реброто на Адам. Няколко дни по-късно Бенджамин имал болки в корема. Свиц се на кълбо на земята с изкривено лице. Разтревожена, майка му попитала:
- Какво има, Бенджи?
- О, мамо, реброто ме боли! Мисля, че скоро ще имам жена...

Когато работех в сватбения бизнес, бях получила нещо като воайорство. С видеоканерата влизаш в къщите на хората, надничаш в гардеробите им, завираш се в целувките, танците, свадите, следш намигванията, нацупванията, ухилванията, съзките в тоалетната... Преди това нямах представа, че сърдечните женски трепети, мъжкото пъчене на гърди, прикритото недоволство на свежървата на екран лъсват по-добре, отколкото, ако си просто свидетел. Казах си, че по една

сватба може да се разбере бъдещето на брака. Скоро научих, че подобно откритие вече е направено.

Изследователят Джон Готман става известен през 1998 г. със статията в списанието *Journal of Marriage and the Family*. Той и екипът му от Университета във Вашингтон записват с видеоканера как млади семейства дискутират спорен въпрос за 15 минути. После специалистите декодират внимателно вербалните и невербалните сигнали по време на спора. Три до шест години

по-късно проверяват как се е развило семейството и обявяват, че могат да предскажат с 80% точност кои от двоиците ще се разведат.

Репортерите кръщават лабораторията на Готман „любовна лаборатория“ и той започва да се появява в най-известните американски шоута. В изследване от 2007 г. психотерапевтите го включват в десетката най-влиятелни членове на тяхната професия за изминалите 25 години.

На какво се основава методът на Готман? Той разработва система, която оценява не само съдържанието на спора, но и емоционалните послания, които съпрузите изпращат с всяка промяна на изражението, тона и езика на тялото. Може да отчете например, че когато устните са на-

и, пренебрегвайки всички останали влияния в живота, да предскажеш развоя на взаимоотношенията. Но според него това може да стане толкова, колкото и да предскажеш стоковия пазар.

Въпреки критиката Готман променя мисленето на брачните специалисти. Когато започва своите експерименти през 70-те години на миналия век, методът му е революционен. Вместо да попита двоиката как разрешава конфликтите, той ги чува и вижда в действие. Домогава психолозите наблюдават на личните качества на вступащите в брак и на произхода им. Но сега вече е ясно, че и „двама невротичи може да са щастливо женени“. За да се стигне до идеята, че значение имат не само персоналните характеристики, но и това, което се получава при досега на две личности, а именно взаимоотношенията, е било

Може ли разводът да бъде предсказан

цупени наголу, това е усилие да не се засмееш; и обратно, много усмивки, в които възгледите на устните са обърнати нагоре, включват негативни чувства. Според Готман, за да се развие добре бракът, позитивното отношение при спора трябва да е пет пъти повече от негативното. А негативизмът включва така наречените от него „четири коне от Апокалипсиса“: критика, отбрана, неуважение и заобикаляне на въпроса. Позитивизмът пък е възможен, ако ти предварително си направил емоционална инвестиция в другия, тоест задоволил си нуждите му, осъществил си емоционална връзка.

Вече си представям как преди човек да се ожени, минава през една лаборатория за 15 минути и му казват дали да се впусне в приключението на живота си, или да бяга надалеч, за да спаси себе си и бъдещите деца. Но не е толкова просто. Някои колеги на Готман оспорват математическата формула, с която той твърди, че прави предсказанията. Ричард Хейман, професор в щатския университет в Ню Йорк казва, че е привлекателна идеята да вземеш няколко конкретни фактора

необходимо да се влезе във вихъра на тези взаимоотношения. И Готман взема идеята присърце. Тук само влятам, че съм работила и в тази област. Науката трибология напредна едва когато откри, че в мястото на контакт на две тела се образува трето тяло, с характеристиките, различни от тези на отделните контактуващи тела. Добре е, че идеята се е пренесла и в психологията. Та Готман се е усъвършенствал дотам, че може да каже за двоиката на съседната маса в ресторанта дали им трябва помощ или направо да потърсят бракоразводен адвокат.

Но каква полза има от това едно обикновено семейство, намиращо се далеч отвъд океана, в България? Защото целта на учения е не да разведе хората, а да предотвратява разводите. Въпреки че у нас едва проходиме в тази област, все още сме на принципа „помогни си сам“. Затова ползата е да разгледате сайта на Готман на адрес www.gottman.com. Или пък да се пробвате на места, които той предлага именно за желаещите да си помогнат сами. И - помислете как спорите!

Петя Накова

ТЕСТ

Покана за връзка: изграждане на емоционална връзка

В своята лаборатория в Университета във Вашингтон д-р Джон Готман изучава как хората взаимодействат помежду си в ежедневието. Той открива, че много от партньорите получават „покана за връзка“. Например щастливите двойки отправят „покана“ сто пъти на десет минути. Какво прави тези апели толкова важни? Какви са точно и как влияят върху бъдещото благополучие на взаимоотношенията?

„Поканата за връзка“ може да е вербална или невербална, изключително физическа или изцяло интелектуална, сексуална или несексуална. Ключът е, че това е опит да се създаде връзка между двама души. Нейната роля е да запази отношенията занаят, и то

в позитивна посока.

Поканата е основен елемент на емоционалната връзка.

Краткият тест по-долу ще ви помогне да оцените вашия стил на правене на покана. Попълнете теста по отношение на важен за вас човек, като отбележите доколко сте съгласен или не с твърдението по следната скала:

решително не съм съгласен, не съм съгласен, не мога да определя, съгласен съм, напълно съгласен съм.

1. Понякога, когато най-много се нуждая от внимание, съм пренебрегван.

2. Този човек обикновено няма представа как се чувствам.

3. Често срещам трудност да продължа да водя пълноценен разговор с този човек.

4. Полудявам, ако не получа от този човек вниманието, от което се нуждая.

5. Често ставам раздразнителен с този човек.

6. Често се чувствам нервен, ако този човек не е до

мен.

7. Имам проблеми да накарам този човек да ме слуша като говоря.

8. Намирам, че е трудно да накарам този човек да се отвори пред мен.

9. Имам проблеми да накарам този човек да говори с мен.

Резултати

Отбележете всеки отговор:

Решително не съм съгласен - 0 точки

Не съм съгласен - 1 точка

Не мога да определя - 2 точки

Съгласен съм - 3 точки

Напълно съм съгласен - 4 точки

ЗА ВЪПРОСИ ОТ 1 ДО 3

Ако сте събрали под 8 точки, означава че сте директен във взаимоотношенията си. Това е добра новина за вашите отношения, защото имате способността ясно да заявите какво се нуждаете да получите от този човек. Ако сборът ви

какво се нуждаете да получите от дадения човек. Това е добре за взаимоотношенията, защото така партньорът по-лесно чува и разбира нуждите ви. Ако сборът ви е 8 и повече точки, вероятно влягате твърде много гняв в поканата, което отблъсква другия. Това може да се дължи на минимално разочарования, а може би просто сте такава личност.

ЗА ВЪПРОСИ ОТ 7 ДО 9

Ако сте събрали под 8 точки, имате високо ниво на доверие във взаимоотношенията. Ако сборът ви е осем и повече точки, се нуждаете да направите повече, за да спечелите доверието на партньора. Някои хора го постигат, като се концентрират върху това да откликват на поканите за взаимоотношение на другия, вместо да се опитват да накарат другия да отговори на техните покани.

е 8 или повече, сте резервиран в отправянето на покана за отношения. Другият човек във взаимоотношението може би чувства, че трябва да се научи да четете мисли, за да разбере нуждите ви.

ЗА ВЪПРОСИ ОТ 4 ДО 6

Ако сте събрали под 8 точки, не сте прекомерно енергични в изразяването на това

През зимата на 1957 г. 30-годишният Кирил Горанов от с. Расово се разболява. Насочват го за лечение при лекар от гр. Враца. Заедно със съпругата си Каменка пристигат там на 17.02.1957 г. Спират случайни минувачи и ги питат за адреса на лекаря, но попадат на такива, които не могат да ги упътят. Накрая срещат човек, който знае. Но освен, че им казва накъде да вървят, споменава и още нещо: „Знам и един по-велик Лекар“. Срещнатият от тях е пастор Станчо Димов, по това време служител в ЦАСД гр. Враца. След кратък разговор той ги насочва към пастор Любен Йосифов и съпругата му, служители в близкия до с. Расово град Лом.

През същата седмица Кирил Горанов отправя молитва за изцеление към най-великия Лекар. В отговор получава облекчение от заболяването си. „Нещо като ток мина през тялото ми, казва той, след което получих мир и спокойствие.“

Следва среща с пастор Любен Йосифов и отпозвава всяка сряда и петък у дома им в с. Расово започват библейски уроци. Семейство Горанови се убеждава в библейската истина и започва да спазва съботата.

От есента на 1957 г. службата на Любен и Цеца Йосифови поема семейството на Атанас и Мария Гроздеви. Гостоприемният дом на Кирил и Каменка в с. Расово често ги приютява под своя покрив.

На 23.07.1960 г. от София пристига пастор Димитър Киров и кръщава съпрузите в р. Долни Лом.

До 1985 г. те са единствените адвентисти в селото. През тези дълги години двамата се молят за спасението на своите съселяни и свидетелстват за своята вяра на всички, които проявяват интерес и желание да слушат. По време на комунизма домът им е прибежище за Божиите Верни и място, където се събира малката църква. В съботни дни към тях се присъединяват служители и вярващи от околността – Лом, Славотин, Бокиловци. Често самите те посещават църквите и групите в района.

През 1962 г. проблеми с властта налагат семейство Гроздеви да напусне района.

След заминаването им делото в този край продължава. През периода 1962 – 1984 г. служители в близкия гр. Берковица са Стоян и Цанка Томанови. Веднъж по време на Господня вечеря в дома на Кирил и Каменка нахлува полиция. Изземват всичките им книги и им забраняват да се събират и да говорят за вярата си. Въпреки забраните те не спират.

Иззетите книги остават у един от местните полицаи. По-късно – през 1996 г. - неговата тъща също става адвентистка.

На събрание на партията друг полицай, участвал в изземването, апелира в защита на Кирил и Каменка: „Оставете ги! Те нямат деца. Те са на доизживяване“.

И наистина Кирил и Каменка не са преживели радостта да отгледат свой син или дъщеря, но Бог ги подготвя да станат духовни родители на много, много деца. Дори синът на човека, изказал това благосклонно мнение по техен адрес, по-късно се среща лично с пастор Томанов и се интересува от истината.

Въпреки че и семейство Томанови не виждат плодове от своята служба в с. Расово, все пак обучават и предават на двамата съпрузи чрез живота си най-важната евангелска вест – вестта за служене от любов. Служба, която съвсем неотдавна самите те са поели и вършат с радост.

От 1984 до 1990 г. малката групичка е обслужвана от пастор Никола Борисов и съпругата му Любка, които пътуват от София. По това време към семейство Горанови се присъединяват: през 1985 г. Карамфила Димитрова, приела вестта от дъщеря си и наскоро кръстена в София; и през 1988 г. – Фидана Ценкова, съседка на Кирил и Каменка.

След пагането на комунистическия режим „децата“ на Каменка и Кирил бързо се увеличават.

През 1990 г. семейството на Мирон и Анета Фердинандови от с. Мегковец – съседно на с. Расово – посещава свои роднини в гр. Перник, за които не знаят, че са станали адвентисти. Докато им гостуват, в дома идва и пастор Симеон Колев, по това време служител в гр. Вълчедръм. Там разбират за адвентната вест и го канят да ги посети в с. Мегковец. Той се отзовава на поканата и започва библейска работа с тях. На библейския курс присъстват родителите на Мирон и сестра му Елка. Първа от групата се кръщава Елка – на 19.10.1991 г. Брат ѝ не успява да се кръсти, защото дни преди определената за това дата умира. Следва кръщение на майка

селата Мегковец и Расово.

В годините от 1990 до 1997 към неколкократно верни се присъединяват нови 20 вярващи.

По това време служители тук са:

от 1990 г. до 1995 г. – от Вълчедръм – семейството на Симеон и Любка Колеви;

от 1990 г. до 1997 г. – от Монтана – семейството на Павел и Гинка Къневи;

от 1995 г. до 1997 г. – от Лом – семейството на Александър и Рагка Маринови.

В този период разрастващата се група се сдобива със собствена църковна сграда. Закупена през 1994 г., тя е ремонтирана с помощта на шедротто дарителство на Валери и Жанета Иванови (българи живеещи в Австрия, емигрирали по времето на комунизма и при-

От есента на 2000 г. до лятото на 2002 г. - Димитър Митев със съпругата си Юлия.

В края на тяхното служене на 18 май 2002 г. църквата е осветена от пастор Атанас Гроздев в присъствието на всички живи служители, работили през годините за нея.

От 2000 г. пастори на църквата са: от Вигин – Сергей Генов и съпругата му Дарина (до 2005 г.) и от Монтана – Христо Генчев и съпругата му Валентина – до 2010 г.

От есента на 2002 г. проповедник на църква Расово е Димитър Касабов.

За десетте години от 2000 г. до 2010 г. към църквата се присъединяват още 13 скъпи за Бога души. Тя е и родната църква на пастор Димитър Димитров и на

50 години

Членове и приятели на църква Расово и гости от църква Белоградчик

адвентна църква Расово

Кирил и Каменка Горанови

му – Василка (на 07.03.93 г.) и на съпругата му – Анета.

Анета, която е родом от с. Расово, запознава с истината роднините си, живеещи там. Проявяват интерес майка ѝ, снаха ѝ, стринка ѝ и братовчедите ѝ. Пастор Симеон Колев започва да работи и с тях. В дома на родителите ѝ той води библейски курс и ги подготвя за кръщение. За период от 4 години се кръщават родителите на Анета, брат ѝ и съпругата му, братовчедка ѝ, стринка ѝ и снахата на стринка ѝ. Те от своя страна поемат щафетата по предаване на истината и запознават с нея други свои съселяни.

През 1994 г. пастор Симеон Колев провежда евангелизации в

ели там адвентната истина) и с доброволния труд и на местните вярващи.

До преместването в новата църква богослуженията се провеждат в дома на Каменка и Кирил Горанови. Семейството отстранява голяма част от мебелите си, за да осигури достатъчно място за желаещите да слушат Божиите вестии. Една от стаите на къщата те пригаждат за детско съботно училище. През 1993 г. църквата напуска дома, приютявал я цели 36 години.

През 1995 г. по време на църковния събор адвентистите от с. Расово от група към ломската църква официално са обособени като самостоятелна църква.

През периода 1997 – 2000 г. за вярващите в с. Расово служи пастор Райко Цеков.

съпругата му Агриана, понастоящем служители към църквата във Факултета в София. Родената в с. Мегковец Елка Фердинандова заедно със съпруга си Ангел работят като служители към Глобална мисия в гр. Вършец. Село Расово е родното място и на вече покойния пастор Борис Ортоб.

Към днешна дата църква Расово наброява 27 члена. Тя се радва на своите приятели и на добро име сред обществеността. За авторитета ѝ са спомогнали и спомогат със съдействието си фондация АДРА, националният хор „Гласът на надеждата“, здравният отдел на ЦАСД с организирани здравни семинари и духовно-музикалните програми, подготвяни от служителите и членовете на църквата.

Живка Касабова

Интервю с Роберто Баденас

преди да не мога повече да служа, бих желал да служа колкото се може повече

Каква е разликата между адвентното и светското училищно образование?

Най-важното обучение според мен е обучението въкъщи. Говоря за духовното възпитание. На първо място е семейството, на второ - църквата и там, където е възможно, - светското училище. Тъй като днес родителите не се занимават достатъчно с децата си, на преден план излиза обучението в църквата.

Нашите училища следват светските училищни програми. Разликата не е в програмите, а в учителите. Една програма, обяснена от адвентни учители, е различна, защото е свързана с интеграцията на адвентизма. Ако например говорим за епохата на динозаврите. Разбира се, че има отвореност към мнението на светската наука, но въпросите се поставят и в светлината на Библията. Това за мен е голямата разлика. Не само когато учим Библията въкъщи и в църквата, а и когато сме в училище, трябва да поставяме всичко в светлината на Библията. Нашите училища са не по-малко интелектуални - те балансират всичко - наука, изкуство, музика, физическо възпитание и т.н. Адвентните училища работят със семействата, в това също намирам съществена разлика. Онова, което децата слушат в семейството, в църквата и училището, трябва да бъде единно.

Какво е бъдещето на адвентното обучение в Европа? Кои са най-големите предизвикателства пред училището и образователните институции на нашата църква?

Имаме училища в Европа, които са на повече от 100 години. За съжаление някои от тях не са добре развити. Защо? Поради политическите обстоятелства.

В Европа адвентното образование трябва да е платено, докато светското - не. Това е проблем. Там, където училищата не са платени, имаме много добри резултати. Имаме например три такива в

ни университетата е признато от съответните държави: този в Черника (Румъния) - 4 факултета - педагогика, теология, социално дело и румънска филология; и във Фриденсау (Германия) - 3 факул-

Роберто Баденас и Анатоли Остер в училището „Саломо“ (на заден план Кончита Баденас)

Испания. Те са подпомагани от държавата - в Сегундо, Магрид и Барселона. Имаме подобно такова и в Дармицат. Тези в Колонж са по-скъпи. В Румъния също имаме доста училища, субсидирани от държавата, които работят добре.

Едно от най-големите предизвикателства е, че нашите деца са твърде малко, а как да създадем училища с малко деца?

Там, където църквата се е осмелила да направи такива училища, е успяла. Това в Сегундо например се е превърнало в нещо като мисионерски център. В началото е започнало с деца извън църквата. Сега в близост има 5 църкви. Има начално, основно и музикално училище, както и две училища за чужденци. А само преди 30 години не е имало нито един адвентист в този район.

Образованието в двете адвент-

ни университетата е признато от съответните държави: този в Черника (Румъния) - 4 факултета - педагогика, теология, социално дело и румънска филология; и във Фриденсау (Германия) - 3 факул-

мета - теология, социално дело, медицинско образование, свързано с училището в Берлин за медицински сестри.

Какви са целите и визията на отдела „Семейно служение“? Бихте ли споделили най-важното във Вашата работа?

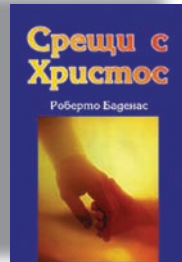
Най-важната цел на отдела е да подсилва семейството на всички ни. Живеем в епоха, която по всякакъв начин отслабва семейството. Прелюбодейството не е проблем, безразборните сексуални връзки - също... По един индиректен начин семейството е атакувано. Често бабата и дядото са далеч от семейството. Родът е разделен.

Мисля, че именно в тази ситуация църквата може да бъде това огромно семейство, което иначе липсва. Това е и нейната мисия - да бъде допълнителното семейство.

Чрез нея се предават ценностите и особено уважението между поколенията. В църквата децата са заедно - не са разделени на възрасти. Нашата цел е тя да бъде приемащата инстанция за всички свои членове. Напълно и изцяло. Църквата трябва да ПРИЕМА ВСИЧКИ - деца, младежи и възрастни, неженени и неомъжени, разведени, вдовици... Тя е подкрепящото семейство. Ако това стане, резултатите ще

бъдат превъзходни. Да се отбелязват семейните празници - раждането на децата, благославянето им, пръзването на училище, завършването, приемането в университет, годежите, сватбите, повишаване в социалната йерархия, излизането в пенсия и т.н. Всички тези събития трябва да се отбелязват, защото те засилват връзките в семейството. Това са важни моменти от човешкия живот и те биха сблизили всички в църквата, ако се отбелязват.

На след пенсионирането си? Имате ли вече проект да пишете нови книги?

какво ще се посветите

Издадени книги:

- „Христос - целта на закона“
- „Среци с Христос“ - излиза на английски, френски, немски (2 издания), испански (7 издания), италиански (2 издания), румънски, български, португалски (2 издания).
- „Отвъд закона“ - на френски, италиански, чешки.
- „Разказвач на притчи“ - на френски и испански.
- „Предай ценностите“ в съавторство с Раул Посе. Тя ще излезе тази година в САЩ.
- „Среци страданията“ - довършва се в момента.

Ще се опитам да бъда на разположение на църквата в областите, в които е компетенцията ми, толкова дълго, колкото е възможно. Но не искам да заемам място, което би трябвало да бъде за някой по-млад. „Има време за всяко нещо в живота“, казва Еклисиаст. Ще се върна в Испания със съпругата си и ще живеем, ако е рекъл Бог, в Сегундо.

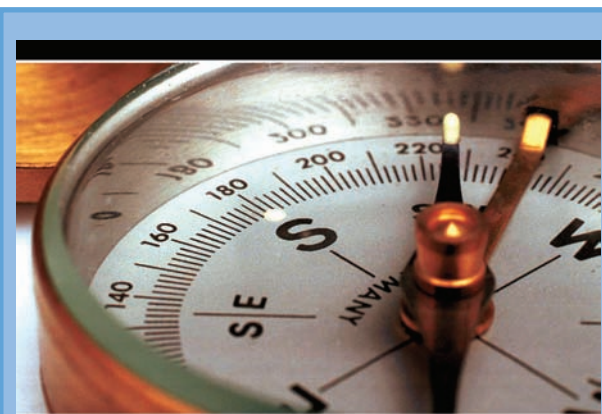
Обичам много да чета и да рисувам. И тъй като не съм имал достатъчно време в годините да работя за църквата, се надявам да мога сега да се посветя малко на тези две дейности. Ще се опитам да завърша проекти, които съм започнал, свързани с писане във връзка с Личността на Исус Христос, семейството и практическото християнство.

Много училища ме канят да провеждам курсове. Ще приемам, когато мога и е възможно.

Едно издателство ми предлага твърде интересни проекти.

Но бих искал да имам повече време за семейството си. Желая да бъде по-близо до жена си и внуците си.

Преди да не мога повече да служа, бих желал да служа колкото се може повече!

а сега **НАКЪДЕ?**

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библиейската истина.

Безплатно библиейско кореспондентно училище.

Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"

Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"

Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email: kbk@abv.bg

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова, Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49; тел. 840 62 53;

e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654